

Την ώρα του πόνου νιώθω την παρουσία και την παρηγοριά του Θεού πιο έντονα (Μοναχός Σωφρόνιος, Ι.Μ. Γουβερνέτου Χανίων Κρήτης)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο κληήρης μοναχός Σωφρόνιος, ο οποίος πάσχει από την τερματική Νόσο Κινητικού Νευρώνας, τίμησε την Πεμπτουσία δίνοντας μας ιδιαίτερη χαρά και μεγάλη ευλογία αποστέλλοντας χαιρετισμό στο 2ο Διεθνές Συνέδριο για τα Ψηφιακά Μέσα και τη Ποιμαντική Διακονία DMOPC 18, «Ύδωρ ζων», καθώς ο ίδιος, όπως σημειώνει, έχει το διακόνημα να επικοινωνεί μέσω των ψηφιακών μέσων με ασθενείς που πάσχουν από βαριές ασθένειες.

Πρόσφατα δε έδωσε μια συγκλονιστική συνέντευξη στο Crete TV και στην εκπομπή ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ με θέμα ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑ, με την βοήθεια βλεμματικού συστήματος πληκτρολόγησης.

Παραθέτουμε στη συνέχεια τον χαιρετισμό του π. Σωφρονίου προς τους Συνέδρους καθώς και τη συνέντευξη που έδωσε στο CRETE TV.

Άγιοι αρχιερείς,

σεβαστοί πατέρες,

κύριε Γκουράρε,

κύριε Ζορμπά,

ευλογημένοι αδελφοί, χαίρετε εν Κυρίω!

Είμαι ο μοναχός Σωφρόνιος από την Ι.Μ. Γουβερνέτου εδώ στα Χανιά της Κρήτης.

Σας συγχαίρω για το δεύτερο συνέδριο αφιερωμένο στο επίκαιρο θέμα: Ψηφιακά Μέσα και Ορθόδοξη Ποιμαντική.

Ανυπομονώ να παρακολουθήσω το τριήμερο συνέδριο. Με τόσους χαρισματικούς ομιλητές στο συνέδριό σας, τα λόγια μου είναι αρκετά φτωχά.

Είμαι στο κρεβάτι έξι χρόνια και δεν έχω βγει από το κελλί για χρόνια, αλλά δεν νιώθω έγκλειστος - η προσευχή μου επιτρέπει να επικοινωνώ με τον Θεό, ο υπολογιστής μου επιτρέπει να επικοινωνώ με όλο το κόσμο.

Έχω μια βαριά και σπάνια ασθένεια. Είμαι παράλυτος και μπορώ να κινηθώ μόνο τα μάτια μου. Όμως έχω μια τεχνολογική βοήθεια πολύ ευλογημένη - ένα σύστημα

στον υπολογιστή που μου επιτρέπει να γράφω με τα μάτια μου, δηλαδή με το βλέμμα μόνο χρησιμοποιώ την οθόνη του υπολογιστή.

Έχω το διακόνημα να επικοινωνώ με ασθενείς που πάσχουν από βαριές ασθένειες σαν εμένα. Το ιντερνέτ, για μένα είναι εργαλείο. Ένα εργαλείο που με εξυπηρετεί να πω ένα παρήγορο λόγο, ένα λόγο του Χριστού μας σε αυτούς που υποφέρουν, που έχουν απελπιστεί, που είναι απομονωμένοι, που πιστεύουν ότι είναι σε αδιέξοδο.

Βέβαια, χρησιμοποιώ το ιντερνέτ για να διαβάζω κείμενα, για να ακούσω βυζαντινή μουσική, να διαβάζω τις Ώρες, τους Χαιρετισμούς, το Συναξάρι, και να κάνω τον κανόνα μου όπως είναι ευλογημένο από τον Γέροντά μου. Ιστοσελίδες σαν το Διακόνημα, την Πεμπτουσία και άλλες παρόμοιες είναι θησαυροί για μένα και για όλους τους ανθρώπους.

Το ιντερνέτ έχει αρκετές σκοτεινές παγίδες για το σημερινό Χριστιανό, για αυτό χαίρομαι ιδιαίτερα που μιλάει η Εκκλησία για το σημερινό θέμα και θέλει να πάρει μια υπεύθυνη θέση για να βοηθήσει το ποίμνιο. Έχουμε ανάγκη για αυτήν την στήριξη.

Σας ευχαριστώ, σας εύχομαι καλή δύναμη, καλή φώτιση. Ο Θεός μαζί σας!

ΕΡ: Λένε ότι ο πόνος ολοκληρώνει την ύπαρξη. Εσείς το βιώνετε αυτό και πώς;

ΑΠ: Ο πόνος είναι ένα μεγάλο σχολείο και διδάσκει την αυτογνωσία η οποία οδηγεί στην αδελφογνωσία και εν τέλει στη θεογνωσία. Ο πόνος σε ταπεινώνει και με την

ταπείνωση, η καρδιά μας μαλακώνει και ανοίγει στο Θεό και στον συνάνθρωπο μας. Επικοινωνώ με ανθρώπους σε όλο το κόσμο που υποφέρουν από σωματικές ή ψυχικές ασθένειες. Με την βοήθεια του Θεού, με την εμπειρία μου στο κρεβάτι του πόνου, τους καταλαβαίνω, έστω και λίγο για να τους πω ένα παρήγορο λόγο, ένα λόγο του Χριστού μας. Σήμερα, υπάρχει τόση μοναξιά στον κόσμο και ταραχή και φόβος. Εμείς οι Χριστιανοί που έχουμε το δώρο Θεού να γνωρίζουμε τον Χριστό πρέπει να μοιραζόμαστε με τον συνάνθρωπο μας την χαρά, την γαλήνη και την αγάπη που είναι ο Χριστός. Δεν είναι αυτός ο στόχος της ύπαρξής μας, να σωθούμε όλοι;

ΕΡ: Τι θα λέγατε σε κάποιον που θέλει να κάνει ευθανασία;

ΕΡ: Η ζωή είναι ένα δώρο του Θεού προς όλους μας. Το καταλαβαίνω αυτό καλύτερα από ποτέ τώρα που είμαι στο κρεβάτι. Κανείς μας δεν ήρθε στη ζωή με τη θέλησή του. Οπότε πώς μπορείς να δώσεις ένα τέλος στη ζωή σου, αφού στην ουσία δεν σου ανήκει ; Αυτό κατά τη γνώμη μου είναι το πρόβλημα της εποχής μας, καλλιεργεί στο σύγχρονο άνθρωπο ένα εγωκεντρικό τρόπο ζωής, αποκομμένο από το κοινωνικό σύνολο, από την οικογένεια, τη γειτονιά, την πατρίδα κ.λπ. με αποτέλεσμα να θεωρούμε ότι είμαστε ανεξάρτητοι, αυτοκινούμενοι σε αυτό τον κόσμο. Νομίζω είναι λάθος θεώρηση της ζωής που οδηγεί τον άνθρωπο της εποχής μας από την «αυτοθέωση» στην αυτοκτονία. Καταλαβαίνω ότι δε θέλει ο ασθενής να γίνει βάρος στους άλλους ή δε θέλει τους αγαπημένους του να τον βλέπουν να υποφέρει. Είναι πολύ ταπεινωτικό – το ξέρω πολύ καλά. Αλλά ο ταπεινός έχει την Βασιλεία του Θεού, όχι ο εγωιστής.

ΕΡ: Πιστεύετε ότι εάν δεν είχατε πίστη θα είχατε την ίδια στάση απέναντι στον πόνο;

ΑΠ: Χωρίς τον Χριστό θα ήμουν χάλια. Υπάρχει ένας άλλος πόνος που είναι οδυνηρότερος του πόνου για τον οποίο μιλούμε. Και αυτός είναι ο πόνος που νιώθει η ψυχή, όταν της λείπει η παρουσία του Θεού, που ζωογονεί τα πάντα και δίδει νόημα και σε αυτόν τον ανθρώπινο πόνο. Η απουσία του Θεού από τη ζωή του ανθρώπου σήμερα, είναι ο οδυνηρότερος και πιο αβάσταχτος πόνος.

ΕΡ: Στο κρεβάτι του πόνου έρχονται στιγμές που σας κάνει να αμφισβητήσετε το Θεό και την πίστη σας;

ΑΠ: Το αντίθετο, με ενώνει με το Θεό και νιώθω την Αγάπη και την παρουσία Του πιο έντονη. Αλλά δεν σημαίνει ότι δεν έρχονται και οι στιγμές της ανθρώπινης αδυναμίας. Ο Χριστιανός χρειάζεται πίστη, ανδρεία, και τόλμη. Ο Θεός δεν σας εγκαταλείπει ποτέ.

ΕΡ: Πώς μπορεί να γίνει ο πόνος ευλογία; Τί μπορεί να σημαίνει «ζωή» όταν είσαι καθηλωμένος στο κρεβάτι του πόνου;

ΑΠ: Ο πόνος και οι δυσκολίες μερικές φορές είναι ανυπόφοροι για τον άνθρωπο. Αυτές τις στιγμές νιώθω την παρουσία και την παρηγοριά του Θεού πιο έντονα. Νομίζω και σε αυτά τα δύο ερωτήματα η απάντηση μπορεί να δοθεί από Εκείνον που κι εγώ τη λαμβάνω στις δύσκολες στιγμές μου, όταν ενατενίζω τον παθόντα και εσταυρωμένο Χριστό. Αυτός πρώτος μετέτρεψε τον δικό Του πόνο σε ευλογία. Και η δική Του ζωή πάνω στο Σταυρό δοξάστηκε και παρέμεινε στην ιστορία ως ο Βασιλεύς της Δόξης. Είναι το πρότυπο και συγχρόνως η ανάπαυση κάθε πονεμένου.

Φωτογραφικό στιγμιότυπο από την εκπομπή Ορθόδοξος Λόγος του CRETE TV.

ΕΡ: Ποιές είναι οι δυσκολίες της ασθένειάς σας;

ΑΠ: Έχω ALS/MND - η ασθένεια του Stephen Hawking. Δεν έχει θεραπεία. Είμαι παράλυτος, μόνο κουνώ τα βλέφαρα και τα χείλη μου. Δεν καταπίνω, σιτίζομαι από ένα γαστροσωλήνα. Δεν αναπνέω μόνος μου, παρά μόνο με την υποστήριξη ενός αναπνευστήρα. Μπορώ να σας πω λεπτομέρειες, αλλά αρκεί να πω ότι δεν μπορώ να κάνω τίποτα χωρίς την βοήθεια κάποιου να με φροντίζει. Ως λαϊκός ήμουν πολύ ανεξάρτητος σε ένα βαθμό πολύ εγωιστικό. Τώρα που δεν μπορώ να κάνω το παραμικρό χωρίς κάποιον άλλον, καταλαβαίνω γιατί ο Χριστός μας δίδαξε να

είμαστε ενωμένοι σε ένα σώμα. Χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλον, να είμαστε σε μια κοινωνία με τους συνάνθρωπους μας.

ΕΡ: Πόσα χρόνια βρίσκεστε στο κρεβάτι και πως γίνεται η επικοινωνία;

ΑΠ: Είμαι 6 χρόνια μόνιμα στο κρεβάτι. Επικοινωνώ με ένα σύστημα του υπολογιστή που μου επιτρέπει να γράφω με τα μάτια μου. Δόξα τω Θεώ! Βλέπετε, τί οικονομεί ο καλός Θεός!

ΕΡ: Τί θεωρείτε πως κερδίσατε ως το πιο θετικό από την ασθένεια σας;

ΑΠ: Χωρίς αμφιβολία, το πιο θετικό είναι η ένωση μου με τον Θεό, που νοιώθω την αγάπη Του να γεμίζει την καρδιά μου.

ΕΡ: Η σχέση σας με τους αδερφούς σας στην Ι.Μ. Γουβερνέτου, πώς είναι τώρα με την ασθένεια σας;

ΑΠ: Είμαι πολύ ευλογημένος στην Ι.Μ. Γουβερνέτου. Είναι ένας άγιος τόπος κάτω από την σκέπη της Παναγίας. Με την έντονη παρουσία του Αγίου Ιωάννη του Ερημίτη και τόπος μαρτύρων – έχει πολλή χάρη. Μες στην Θεία Οικονομία έχω ένα πολύ ευλογημένο ηγούμενο, τον γέροντα Ειρηναίο, άνθρωπο του Θεού, γεμάτο αγάπη. Η αδελφότητα είναι πολύ αγαπημένη με πατέρες ταπεινούς, που κάνουν τον αγώνα τους. Με φροντίζουν με θυσιαστική αγάπη. Ένα παράδειγμα για την αγάπη που υπάρχει εδώ: Ταυτόχρονα ως δόκιμος παρουσιάστηκε η ασθένειά μου. Διαγνώστηκε ALS, μια ανίατη ασθένεια . Όταν έμαθα ποιά θα είναι η εξέλιξή της είπα στον γέροντά μου ότι δεν θέλω να γίνω βάρος στην αδελφότητα και δεν θα μονάσω. Όμως ο γέροντας και όλοι οι πατέρες είπαν ότι με θέλουν όπως είμαι. Αυτή είναι η αγάπη του Χριστού.

ΕΡ: Τι θα ήθελες να έλεγες στους τηλεθεατές που σε παρακολουθούν αυτήν την στιγμή, ασθενείς και μη;

ΑΠ: Η ζωή χωρίς Χριστό δεν είναι ζωή. Με τον Χριστό στο κέντρο της ζωής σας έχετε αγάπη, γαλήνη και η ζωή έχει άλλο νόημα. Όπως ο άγιος Πορφύριος έλεγε: « **Ο Χριστός είναι το παν**».